

R O M A N I A
TRIBUNALUL BUCURESTI – SECTIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCA SI ASIGURARI SOCIALE
SENTINTA CIVILA NR. 3829
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 26.05.2021
TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:
PRESEDINTE: DRAGU MIHAELA
ASISTENT JUDICIAR: MATEI NICOLAE
ASISTENT JUDICIAR: STAN CARMEN ANGELICA
GREFIER: GHEORGHIU GABRIEL

Pe rol se afla soluționarea cauzei civile formulată de reclamanta **DELCA DANIELA**, în contradictoriu cu pârâta **SOCIETATEA MICROELECTRONICA SA**, având ca obiect obligatia de a face.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamanta personal, lipsind pârâta.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, Tribunalul pune în discuție competența instanței.

Reclamanta personal consideră că Tribunalul București este competent în soluționarea cauzei.

Tribunalul, verificând competența în temeiul prevederilor art. 131 Noul Cod de procedură civilă, apreciază că, raportat la art. 261 Codul Muncii, instanța este competentă general, teritorial și material să soluționeze prezenta cauză.

Instanța, în baza art. 238 Noul cod de procedură civilă, acordă cuvântul asupra estimării duratei necesare pentru cercetarea procesului.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul pe probe.

Reclamanta personal solicită încuviințarea probei cu înscrisuri.

Deliberând, în temeiul art. 255 și 258 Noul cod de procedură civilă, instanța va încuviința părților proba cu înscrisuri apreciind-o a fi pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei.

Nemaifiind probe de administrat instanța acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamanta personal solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

Instanța declara dezbaterile închise și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra acțiunii de fata, constata următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Munca si Asigurări Sociale la data de 18.03.2021 sub nr. 7887/3/2021 reclamanta **DELCA DANIELA** a chemat în judecata pe parata **SOCIETATEA MICROELECTRONICA S.A** solicitând instanței ca prin hotărârea ce va fi pronunțată în cauza sa se dispună obligarea pârâtei în calitate de fost angajator si deținător al fondului arhivistic, la emiterea și comunicarea unei adeverințe atestătoare a salariului brut realizat în acord individual, menționarea sporurilor de vechime, sporurilor de fidelitate, sporurilor pentru lucrul în timpul nopții, sporuri pentru microscop și alte sporuri si venituri de care am beneficiat în perioada

1983 -1993 fiindu-i necesară pentru ca sporurile și veniturile indicate să îi fie luate în calcul pentru stabilirea drepturilor de pensie.

În motivarea cererii reclamanta a învederat ca în perioada 1983-1993 a fost angajată a Societății Microelectronica S.A., având funcția de CDS și CTC fapt dovedit prin Carnetul de Muncă.

Având în vedere faptul că în Carnetul de Muncă, în perioada mai sus menționată nu au fost înscrise sporurile de vechime, fidelitate, acordul individual, sporuri pentru lucrul în timpul nopții, prime și alte venituri realizate precum și pensia suplimentară, a solicitat paratei să-i elibereze o adeverință cu sporurile și veniturile sus menționate.

La solicitarea sa, parata i-a comunicat ca societatea a trecut prin reorganizare în anul 1990, când s-a transformat din întreprindere socialistă în societate comercială prin efectul legii 15/1990, apoi i-a comunicat că în decembrie 1998 societatea a fost privatizată și că în nici una din ocaziile mai sus menționate nu s-a întocmit un proces verbal de predare primire a mijloacelor fixe, actelor, arhivelor etc.

Reclamanta a mai învederat ca susținerile scrise ale administratorului societății dovedesc încălcarea și necunoașterea cadrului legislativ, care reglementa funcționarea întreprinderilor socialiste și ulterior a societăților comerciale, necunoașterea prevederilor Hotărârii nr. 1885 din 28 decembrie 1970 cu privire la organizarea și conducerea contabilității, atribuțiile și răspunderile conducătorului compartimentului financiar-contabil abrogate de Legea contabilității nr. 82/1991 cu modificările și completările ulterioare, Legea 31/1990 republicată cu modificările și completările ulterioare, Legea arhivelor naționale nr. 16/1996 republicată cu modificările ulterioare și multe alte acte normative, a reglementărilor interne, respectiv Regulamentul de Organizare și Funcționare al societății MICROELECTRONICA S.A.

S-a mai susținut ca decizia societății de a refuza să-i elibereze documentul solicitat constituie un abuz, adeverința fiindu-i necesară la Casa de Pensii în vederea determinării în mod corect a drepturilor de pensie și ca nu îi este conferită fostului angajator, prin lege, competența stabilirii acelor venituri care se valorifică la determinarea drepturilor de pensie, nici a veniturilor pentru care poate elibera adeverințe. Dimpotrivă, potrivit dispozițiilor legate, angajatorului îi revine obligația de a elibera solicitantului pensiei, fost salariat, actele doveditoare din care rezultă câștigul salariat brut/venitul lunar brut sau, după caz, venitul lunar asigurat, respectiv nu doar salariul tarifar sau de încadrare, sporul de vechime în muncă și sporurile cu caracter permanent, ci toate sporurile și adaosurile reglementate prin lege sau prin contractul colectiv/individual de muncă.

Reclamanta a mai învederat ca parata încalcă prevederile art. 40 alin.2 lit. h din Codul muncii, potrivit căreia angajatorul are obligația de a elibera, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului, dar și a obligației de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, reglementată de art. 40 alin. 2 lit. c din Cod, drepturi care constau în eliberarea actelor doveditoare cu privire la veniturile obținute din muncă.

Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice prevede, la art. 96 alin. (2), stabilirea punctajului lunar prin raportare la câștigul salarial brut sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale.

De aceea, atunci când explicitează sfera actelor ce însoțesc, potrivit art. 103 alin.(2) din lege, cererea de pensionare, Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, **aprobată prin H.G. nr. 257/2011**, nu limitează categoria actelor doveditoare la carnetul de muncă, actele privind vechimea în muncă și la adeverința privind sporurile cu caracter permanent reglementate prin lege sau prin contractul colectiv /individual de muncă, ci includ în aceasta, prin art. 76 alin.(1) teza finală, alte acte întocmite potrivit prevederilor legale, prin care se dovedesc elemente necesare stabilirii drepturilor de pensie.

În susținerea cererii au fost invocate **prevederile art. 34 alin. 5 din Codul muncii, art. 40**

ațin. 2 lit. h din Codul muncii, art. 8 alin. 3 din HG nr. 500/2011, art. 126 din H.G. nr. 257/2011 privind Normele de aplicare a Legii 263/2011 si art. 148-151 C. proc. civ., art. 192, art. 194 și art. 195 C.proc. civ. sau art. 527-537 C.proc.civ.

În dovedirea cererii reclamanta a depus la dosar un set de înscrisuri.

La data de 01.04.2021 parata a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecata ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării parata a învederat ca este urmașa Întreprinderii Microelectronica înființată în anul 1981 ce a fost privatizată în decembrie 1998, printr-un contract de vânzare-cumpărare de acțiuni, care nu a prevăzut nicio predare-primire de mijloace fixe, documente, arhive, de niciun fel, ca nu are nicio arhivă de personal, pentru perioada de dinainte de iunie 1999, ca fostul acționar nu a predat așa ceva, nu a impus niciun fel de obligații pentru personalul rămas începând cu 1999, «arca 70 persoane, printre care nu se regăsește reclamanta, inspectorul de personal nu face infracțiunea de fals în înscrisuri publice prin eliberarea de certificări în afara procedurilor legale, întrucât nu există „documente originale, aflate permanent la dispoziția societății”, așa cum cere imperativ legea, în situația eliberării de adeverințe și ca societatea nu are capacitatea de a verifica valabilitatea unor eventuale copii transmise de petenta și nici dreptul de a le folosi în eliberarea de adeverințe, legea fiind dară și severă sub acest aspect.

În apărare parata a depus un set de înscrisuri.

La data de 07.05.2021 reclamanta a depus la dosar răspuns la întâmpinare prin care a reiterat, în esență, aceleași susțineri ca și în cererea de chemare în judecata.

Instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta a fost salariată pârâtei în baza contractului individual de muncă nr. 474/12.12.1983, în perioada 12.12.1983-25.01.1993, ocupând succesiv funcția C.D.S., confectioner dispozitive și controlor CTC, conform mențiunilor din carnetul de muncă (filele 14-17 din dosar).

Reclamanta solicită eliberarea de către pârâtă, în calitate sa de fost angajator, a unei adeverințe care să ateste salariului brut realizat în acord individual, menționarea sporurilor de vechime, sporurilor de fidelitate, sporurilor pentru lucrul în timpul nopții, sporuri pentru microscop și alte sporuri și venituri de care am beneficiat în perioada 1983 -1993 fiindu-i necesară pentru ca sporurile și veniturile indicate să îi fie luate în calcul pentru stabilirea drepturilor de pensie.

Potrivit art. 272 Codul Muncii „sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare”.

Astfel, potrivit art. 127 alin 2 din HG 257/2011, de punere în aplicare a Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, adeverința prin care se dovedesc sporurile obținute de reclamant va cuprinde obligatoriu cel puțin următoarele elemente: a) denumirea angajatorului; b) datele de identificare a persoanei; c) perioada în care s-a desfășurat activitatea, cu indicarea datei de începere și de încetare a acesteia; d) funcția, meseria sau specialitatea exercitată; e) denumirea sporurilor, procentul sau suma acordată; f) perioada în care a primit sporul și temeiul în baza căruia s-a acordat.

În condițiile în care adeverința nu evidențiază separat fiecare spor, nu se poate proceda la verificarea veniturilor care pot fi valorificate la stabilirea drepturilor de pensie.

De asemenea, potrivit art.165 alin 1 din Legea 263/2010 la determinarea punctajelor anuale până la intrarea în vigoare a prezentei legi se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înregistrare a acestora în carnetul de muncă, astfel: a) salariile brute, până la data de 1 iulie 1977; b) salariile nete, de la data de 1 iulie 1977 până la data de 1 ianuarie 1991; c) salariile brute, de la data de 1 ianuarie 1991.

Potrivit art. 34 alin. 5 din Codul Muncii: "La solicitarea salariatului sau a unui fost salariat, angajatorul este obligat să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă, în meserie și în specialitate."

Având în vedere și dispozițiile art. 40 alin. 2 lit. h din Codul muncii potrivit cărora angajatorul are obligația de a-i elibera salariatului, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat, Tribunalul constată întemeiate pretențiile reclamantei, motiv pentru care va admite acțiunea cu consecința obligării pârâtei să elibereze reclamantei adeverința solicitată.

Tribunalul nu va reține apărările pârâtei în sensul că arhiva pârâtei nu cuprinde date despre reclamantă și situația avută de aceasta, întrucât, pârâta nu a depus nicio dovadă în sensul celor afirmate prin întâmpinare, respectiv ca ar exista situații care au dus la distrugerea/pierderea documentelor sau efectuarea de demersuri pentru refacerea arhivei.

De asemenea, nu poate fi primită susținerea paratei în sensul că în temeiul dispozițiilor art.40 alin.2 lit.h din Codul muncii poate fi obligată doar la eliberarea unei adeverințe care să certifice exclusiv calitatea reclamantei de salariat, nu și alte elemente care privesc cuantumul veniturilor sau plata contribuțiilor de asigurări sociale. În realitatea calitatea de salariat la care face referire textul de lege include obligația de a se elibera, la cerere, „toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului”. Prevederea legală dispune deci expres necesitatea de eliberare a „tuturor documentelor” care atestă calitatea de salariat, ceea ce înseamnă toate aspectele care privesc această calitate (funcții ocupate, perioade de angajare, venituri realizate șamd), nu doar certificarea acestei calități.

În speță, față de situația de fapt învederată de către parata, devin incidente disp.art.26 din Legea nr.82/1991 – “În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a documentelor financiar-contabile se vor lua măsuri de reconstituire a acestora, potrivit reglementărilor emise în acest sens, în termen de maximum 30 de zile de la constatare, iar în caz de forță majoră, în termen de 90 de zile de la constatarea încetării acesteia”. Or, în speță parata s-a limitat a invoca respectiva situație, fără a indica măsurile luate pentru reconstituirea înscrisurilor, ducând la încălcarea drepturilor menționate la art. 40 alin.2 lit.h cu raportare la art.34 alin.5 din Codul muncii.

Referitor la termenul de păstrare a documentelor, art.25 alin.1 din Legea nr.82/1991 prevede că: “Registrele de contabilitate obligatorii și documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară se păstrează în arhiva persoanelor prevăzute la art. 1 timp de 10 ani, cu începere de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite, cu excepția statelor de salarii, care se păstrează timp de 50 de ani”, însă aceasta este o normă generală, care nu se aplică situațiilor neprevăzute, absolut imprevizibile și invincibile, de forță majoră, situație în care păstrarea devine imposibilă din cauza distrugerii fizice a acestora, fără a exista culpa angajatorului. Tocmai de aceea dispozițiile art.26 din același act normativ stipulează procedura de urmat în astfel de cazuri, procedură despre care însă parata nu a indicat că ar fi urmat-o, deși obligația legală îi revenea acesteia.

Prin urmare, indiferent de mențiunile din contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni pârâta are obligația de a reface eventuala arhivă nepredată și de a-i elibera reclamante adeverința solicitată.

De altfel chiar în înscrisul depus de parata la dosarul (fila 25), reprezentând adresă eliberată de Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, se precizează expres că nu există un proces verbal de predare-primire a arhivei societății (care include și arhiva de personal), toată arhiva ar trebui să existe la sediul MICROELECTRONICA SA.

Acest înscris nu face decât să confirme argumentele expuse anterior, în sensul că arhiva de personal ar trebui să se afle în posesia pârâtei, chiar și în lipsa unui proces verbal care să ateste acest lucru, iar dacă nu se mai află la sediul societății, acesteia din urmă îi revine obligația legală de a o reface.

Pe de alta parte, instanța retine ca nu se pune problema certificării unor date diferite de cele existente în carnetul de muncă al reclamantei, cu a unor date suplimentare, care la momentul completării acestui carnet nu au fost consemnate de către angajator, dar care trebuie să se regăsească în documentele contabile și de personal ale societății, potrivit dispozițiilor legale în materie. De altfel dispozițiile art.165 din Legea nr.263/2010 sunt în sensul că, pentru constituirea dosarului de pensie, veniturile realizate de pensionar în timpul activității profesionale se pot dovedi atât cu carnetul de muncă cât și cu adeverință doveditoare eliberată de fostul angajator.

Astfel ca, instanța retine că pârâtă nu a făcut proba inexistenței arhivei sale, în sensul că nu a dovedit evenimente neprevăzute, absolut imprevizibile și invincibile, de forță majoră, situație în care păstrarea documentelor a devenit imposibilă. Pe de altă parte, chiar dacă ar fi făcut această probă, se impune, în raport cu dispozițiile legale anterior analizate, refacerea acestei arhive.

Așadar, constatând ca fiind întemeiată solicitarea reclamantei de emitere a unei adeverințe de către pârâtă, o va obliga pe aceasta din urmă să emită o adeverință pentru perioada în care reclamanta a fost salariaată pârâtei, din care să se menționeze pentru perioada 1983-1993 salariul brut realizat în acord individual, sporul de vechime, sporul de fidelitate, sporul pentru lucrul în timpul nopții, sporul pentru microscop și alte sporuri și venituri, temeiul juridic al acordării fiecărui spor și mențiunile privind plata contribuțiilor de asigurări.

În consecință, fata de considerentele de fapt și de drept menționate anterior, instanța va admite cererea reclamantei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamanta **DELCA DANIELA**,

pârâta **SOCIETATEA MICROELECTRONICA SA**, cu sediul în București, sector 2, str. Pictor Andreescu, nr. 1, ap. 3, număr de ordine în Registrul Comerțului J40/7345/2002.

Obligă pârâta să elibereze și să comunice reclamantei o adeverință în care să se menționeze pentru perioada 1983-1993 salariul brut realizat în acord individual, sporul de vechime, sporul de fidelitate, sporul pentru lucrul în timpul nopții, sporul pentru microscop și alte sporuri și venituri.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare, ce se va depune sub sancțiunea nulității la Tribunalul București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale.

Pronunțată în ședința publică azi, 26.05.2021 și pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

**PRESEDINTE,
DRAGU MIHAELA**

**ASISTENT JUDICIAR,
MATEI NICOLAE**

**ASISTENT JUDICIAR,
STAN CARMEN ANGELICA**

**GREFIER,
GHEORGHIU GABRIEL**